

ΘΑΛΗΣ Π. ΚΟΥΤΟΥΠΗΣ

ΤΑ ΕΝΤΕΚΑ ΔΕΥΤΕΡΟΛΕΠΤΑ

Η αυτοβιογραφία ενός άσημου,
που συνάντησε στον δρόμο του πολλούς διάσημους

Παραγγελίες: <http://vigla.net>

Τιμή έντυπης έκδοσης € 25 – Τιμή ηλεκτρονικής έκδοσης € 15

Άμεση Έκπτωση 25% + Δωρεάν Αποστολή

Πριν την πληρωμή, συμπληρώστε τον κωδικό του εκπτώτικου κουπονιού: **VTNB4JFPTP39**

Αγορά Τώρα!

ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΤΟΥ ΕΚΔΟΤΗ

«Τα Έντεκα Δευτερόλεπτα»

Το νέο βιβλίο - ιστορικό ντοκουμέντο- του **Θαλή Π. Κουτούπη**, με φωτογραφίες και πραγματικές ιστορίες από την Ελλάδα των τελευταίων 60 χρόνων.

Υπάρχουν περιπτώσεις, που οι ζωές κάποιων άσημων παρουσιάζουν πολύ μεγάλο ενδιαφέρον. Ιδιαίτερα, όταν στη διαδρομή τους έχουν συναντήσει πολλούς διάσημους!

Αυτή είναι η περίπτωση του Θαλή Π. Κουτούπη.

«Η αυτοβιογραφία ενός άσημου που συνάντησε στο δρόμο του πολλούς διάσημους!», υποστηρίζει ο ίδιος.

Πρωτοπόρος και από τους κορυφαίους στους χώρους των δημοσίων σχέσεων, της χορηγίας και της πολιτικής επικοινωνίας, είναι μεν γνωστός σ' ένα ευρύ κοινό, από τα επαγγελματικά κυρίως βιβλία του και τα σεμινάριά του, από

τα σχόλιά του, από τις εκατοντάδες συνεντεύξεις του στα έντυπα και ηλεκτρονικά μέσα ενημέρωσης, αλλά άγνωστος στο ευρύτερο κοινό.

Στην 57ετή πολυδιάστατη επαγγελματική σταδιοδρομία του, γνώρισε, συνεργάστηκε και τιμήθηκε με τη φιλία κορυφαίων προσωπικοτήτων από τους χώρους της πολιτική (ανάμεσά τους δύο Πρόεδροι της Δημοκρατίας, τέσσερις Πρωθυπουργοί και ο πρώην Βασιλιάς της Ελλάδας, Κωνσταντίνος), των επιχειρήσεων, του πολιτισμού, της δημοσιογραφίας και του θεάματος.

Παράλληλα η προσωπική, οικογενειακή κι ερωτική ζωή του έχει το δικό της ενδιαφέρον. Φτάνει μόνο ν' αναφερθεί ότι έξι φορές συναντήθηκε με τον θάνατο!

Τα «Έντεκα δευτερόλεπτα» υπόσχονται, περιπέτειες, ίντριγκες, ιστορικά άγνωστα κι αποκαλυπτικά πολιτικά παρασκήνια, σπαρταριστά επαγγελματικά στιγμιότυπα, έρωτες και πάθη και πολλές ανατροπές!

Για εμάς είναι ιστορικό ντοκουμέντο.

ΠΡΩΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ:

ΘΑΛΗΣ ΕΓΕΝΝΗΣΕΝ ΠΕΛΟΠΙΔΑ, ΠΕΛΟΠΙΔΑΣ ΕΓΕΝΝΗΣΕΝ ΘΑΛΗ

1.- Το παιδί ή τη γυναίκα;

Ο γυναικολόγος- μαιευτήρας, ένας ψηλός, μελαχρινός πενηντάρης, απ' τους καλύτερους της Αθήνας, άνοιξε την πόρτα του χειρουργείου, βγήκε στον χώρο αναμονής κι έκανε αυτή την κρίσιμη μια καταλυτική ερώτηση στον υποψήφιο πατέρα, που περίμενε γεμάτος αγωνία.

- *Το παιδί να σώσω ή τη γυναίκα;*

Η ερώτηση του μαιευτήρα ήταν κοφτή, ψυχραιμη σχεδόν ψυχρή, εξ αιτίας της επαγγελματικής διαστροφής, που είναι στην περίπτωση των γιατρών δεν είναι αναισθησία, αλλά αναγκαία, φυσιολογική, ανθρώπινη αυτοάμυνα.

Μια ερώτηση, που ουσιαστικά καλούσε τον πατέρα να διαλέξει, ποιον θα «σκότωνε» ο γιατρός. Ο πατέρας ήταν μόλις 18 χρόνων παλικαρόπουλο. Κοίταξε τον γιατρό με την άσπρη μπλούζα, τη μάσκα και τα χειρουργικά γάντια, χωρίς να καταλαβαίνει, τι του λέει.

- *Τι εννοείτε, γιατρέ; τον ρώτησε, λες κι ήταν αλλού, λες και δεν είχε ακούσει την ερώτηση ή μάλλον επειδή δεν ήθελε να την είχε ακούσει.*

- *Εννοώ, κύριε Κουτούπη, ότι το παιδί έρχεται ανάποδα και βάζει σε σοβαρό κίνδυνο τη ζωή της μητέρας του.*

- *Δηλαδή; ρώτησε και πάλι σαν χαμένος ο Πέλος Κουτούπης, που τόσο πρόωρα για την ηλικία του γινόταν πατέρας ενός παιδιού, που απειλούσε τη ζωή της λατρεμένης γυναίκας του, της Ρούλας Ζαχαροπούλου.*

- *Δηλαδή, κύριε Κουτούπη, λυπάμαι, αλλά πρέπει να πάρετε μια απόφαση και να την πάρετε γρήγορα, αμέσως.*

Ήταν πέντε η ώρα, ξημερώματα, σε κάποια γυναικολογική κλινική της Αθήνας, απέναντι απ' τους Στύλους του Ολυμπίου Διός, ενώ η πόλη κοιμόταν ακόμη ήρεμη κι ανυποψίαστη, γι' αυτό που θα την εύρισκε σε λίγο και αυτήν και τη χώρα ολόκληρη. Ο πατέρας δεν μπορούσε ή μάλλον αρνιόταν ακόμη να συνειδητοποιήσει, τι ακριβώς τού ζητούσε ο μαιευτήρας.

- Δηλαδή, γιατρέ μου, μού ζητάτε να καταδικάσω σε θάνατο ή τη γυναίκα που λατρεύω ή το παιδί μου, που έχει στα σπλάχνα της;
- Δυστυχώς, ναι. Και δεν μπορεί κανείς άλλος, εκτός από εσάς, να πάρει αυτή την απόφαση.

Ο έφηβος των 18 ετών κοίταξε τον γιατρό, σαν να ήταν εκείνος υπεύθυνος, για το τραγικό δίλημμα, μπροστά στο οποίο τον έβαζε. Έσβησε νευρικά το τσιγάρο του, άναψε αμέσως ένα άλλο, πήρε μια βαθιά ρουφηξιά, ψάχνοντας απελπισμένα ν' απομακρύνει τη στιγμή της θανατικής ετυμηγορίας του κι είπε τελικά με σπασμένη φωνή, αλλά αποφασιστικά, κοιτάζοντας τον γιατρό κατ' ευθείαν στα μάτια:

- Τη γυναίκα!

Την εποχή εκείνη η παρουσία του πατέρα μέσα στο χειρουργείο κατά τον τοκετό ήταν αδιανόητη. Έτσι, ο γιατρός έφυγε βιαστικά κι έκλεισε πίσω του την πόρτα του χειρουργείου, αφήνοντας τον πατέρα σ' ένα μαύρο, πηχτό σκοτάδι, με την αγωνία να τού δαγκώνει την ψυχή!

Το γεγονός ότι διαβάζετε σήμερα αυτές τις γραμμές, φανερώνει ότι ο γιατρός έκανε πολύ καλά τη δουλειά του, αφού κι η μητέρα διέφυγε τον κίνδυνο κι εγώ, ο Θαλής Κουτούπης, του Πέλου και της Ρούλας - ή του Πελοπίδα και της Σταυρούλας, όπως έγραφαν οι ταυτότητές τους- επέζησα. Ας είναι καλά το κυτταρικό ένστικτο αυτοσυντήρησης! Πράγματι, με βάση την «επιλογή» του πατέρα μου, ο γιατρός έβαλε τον εμβρυουλκό στη μήτρα της μητέρας μου, για να μού συντρίψει το κεφάλι και να γλιτώσει τη μητέρα μου.

Τότε ακριβώς και μπροστά στον κίνδυνο μιας τόσο πρώιμης δολοφονίας μου, άφησα αμέσως τις «κόνξεις» και με άκουσα μόνον εγώ να... φωνάζω:

«Έι, έι. Σταμάτα τις κουταμάρες! Βγαίνω, αμέσως»! Και βγήκα σ' ένα κόσμο, που μόλις είχε μπει στον πόλεμο! Έτσι, «δεν έχασε η Βενετιά βελόνι»!...

Ήταν η πρώτη συνάντησή μου με τον θάνατο, πριν καν βγω στη ζωή. Κι ήταν τόσο κοντά! Μια ανάσα... Κάποιος ψυχολόγος θα μπορούσε να εικάσει ότι ο θανάσιμος εκείνος «τρόμος» διαχύθηκε σ' όλα τα κύτταρά μου και τον κουβαλάω μέσα μου μια ζωή! Ήταν πέντε το πρωί της 28ης Οκτωβρίου του 1940!

Μισή ώρα αργότερα, ο Αρχιεκφωνητής της Ελληνικής Ραδιοφωνίας, Κώστας Σταυρόπουλος, ανήγγελλε, με τη βαθιά, δραματική φωνή του:

«Αι ημέτεροι δυνάμεις αμύνονται του πατρίου εδάφους».

Ο Β' Παγκόσμιος Πόλεμος είχε φθάσει και στην πατρίδα μας.